746/06

Den 18. april 2006 blev i sag nr. 66.860:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppeulykkesforsikring i PFA Pension tegnet i forbindelse med optagelse af et lån i et pengeinstitut, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har udbetalt 170.000 kr., svarende til et erhvervsevnetab på 25 %.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 28/8 2001 modtog klagerens skadeanmeldelse om en hændelse, hvor hun faldt den 2/5 1999.

I første omgang afviste selskabet at yde forsikringsdækning, idet selskabet i skrivelse af 13/12 2001 til klageren henviste til, at der ikke var tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Klageren kunne ikke acceptere afgørelsen, hvilket hun meddelte i skrivelse af 20/10 2003 til selskabet.

J.H., der er speciallæge i neurokirurgi, udarbejdede speciallægeerklæring af 13/8 2003, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**Konklusion**

...

Klienten har udviklet et kronisk smertesyndrom (hyperexcitabilitetssyndrom beskrevet bl.a. på Aalborg Universitets Smertegruppe på SMI) og tilstanden må anses for at være stationær.

Hun kan ikke vende tilbage til erhvervslivet under nogen form."

Klageren blev tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra den 12/12 2003.

I skrivelse af 15/1 2004 til klageren anerkendte selskabet, at ulykkestilfældet den 2/5 1999 var dækningsberettigende. Selskabet tog dog forbehold for forudbestående lidelser, som ikke havde relation til uheldet.

På selskabets foranledning blev sagen indbragt for Arbejdsskadestyrelsen, der ved afgørelse af 9/12 2004 vurderede klagerens méngrad til 8 % og erhvervsevnetabet til 25 %. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling**

Det fremgår af sagens akter, at B.F. oplyser, at hun snublede den 2.5.1999 og fik smerter ned i benene mod storetåen. Det fremgår af de lægelige akter, at hun havde haft rygsmerter i årene før maj 1999 uden udstråling til benene. Ved juletid 1998 havde hun let udstråling til højre hofte, men ikke ned i benene. I 2000 foretages MR-scanning af lænden, der viste en cyste på sacralhvirvlens rod nr. 1.

Hun klager over konstante smerter i lænden, der kan trække op mod højre skulder, smerter på bagsiden af højre lår, der strækker sig på forsiden af højre underben ud i storetåen og hovedpine.

Af de sociale og erhvervsmæssige akter fremgår, at hun er ufaglært og har i perioden 1989 til 1991 arbejdet på fiskefabrik, fra 1993 til 1995 som hjemmehjælper og fra 1996 ansat på rejefabrik. Hun har derudover haft ledighedsperioder og været på barsel. Hun har været sygemeldt siden 2.5.1999 og har siden september 2001 fået tilkendt mellemste førtidspension med baggrund i ryggenerne. Der har ikke siden været foretaget revaliderings- eller arbejdsprøvning m.h.p. forsøg på udnyttelse af

resterhvervsevne. Skadelidte har ikke udnyttet resterhvervsevnen og ved kontrol ca. 2 år senere fastholdt kommunen den mellemste førtidspension.

Af kommunens årsopgørelser fremgår, at hun har haft følgende årsindtægter:

1996:	164.658	kr. (løn)	2.092	kr. (anden ydelse)
1997:	66.293	kr. (løn)	81.882	kr. (anden ydelse)
1998:	123.549	kr. (løn)	48.276	kr. (anden ydelse)
1999:	56.664	kr. (løn)	103.076	kr. (sygedgp)
2000:	144.369	kr. (sygedgp)		
2001:	114.669	kr. (sygedgp)	12.786	kr. (pension)
2002:	52.524	kr. (pension)	52.524	kr. (pension)
2003:	54.204	kr. (pension)	54.204	kr. (pension)

Begrundelse

Méngraden:
Vi har her lagt vægt på de lægelige oplysninger, herunder speciallægeerklæring af 13.8.2003 og erklæring af 10.6.2001 ved neurokirurg J.H., akter fra egen læge, journalakter fra H./B. Sygehus samt lægelige oplysninger fra kommunen.

Det fremgår heraf, at skadelidte har gener i form af konstante smerter i lænden, der kan trække op mod højre skulder, smerter på bagsiden af højre lår, der strækker sig på forsiden af højre underben ud i storetåen og hovedpine. Objektivt findes ømhed langs hvirvelsøjlens længderetning ved tryk samt ømhed i bryst- og lænderygsmuskulatur. Lænden findes fikseret, hypaæstesi svarende til højre ben og ud i storetåen. Der er ikke muskelsvind i benene.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadelidtes gener fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens punkt B.1.3.6 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med svære, daglige rygsmerter,

eventuelt med udstrålende bensmerter, med svær bevægeindskrænkning, til 20 procent.

Vi har fratrukket for forudbestående lændegener og har herefter vurderet følgerne efter hændelsen den 2.5.1999 til skønsmæssigt 8 procent i varigt mén.

Arbejdsskadestyrelsens speciallægekonsulent i neurokirurgi har medvirket ved vurderingen af méngraden.

Sidst i dette brev har vi trykt et uddrag af méntabellen til orientering.

Erhvervsevnetabet:
Efter erstatningsansvarsloven skal erhvervsevnetabet som udgangspunkt vurderes ud fra skadelidtes erhvervsmæssige situation før skaden sammenholdt med en prognose over skadelidtes erhvervsmæssige situation efter skaden. Erstatning for tab af erhvervsevne gives som økonomisk kompensation for varig lønnedgang, der skyldes ulykkens følger.

Vi har i vores vurdering lagt vægt på oplysningerne fra B.F., de indtægtsmæssige oplysninger, oplysninger fra kommunens skatte- og socialforvaltninger samt oplysningerne i ovennævnte speciallægeerklæring.

Vi har i vores vurdering lagt vægt på, at B.F. efter ulykken ikke har formået at genoptage sit arbejde og at hun er tilkendt mellemste førtidspension september 2001 med baggrund i ryggenerne.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at B.F. før hændelsen i maj 1999 havde ryggener, som vi i samråd med vores neurokirurgiske speciallægekonsulent har vurderet ville have været erhvervshindrende i varigt perspektiv.

Vi har vurderet, at følgerne efter hændelsen den 2.5.1999 alene har været medvirkende til den nedsatte erhvervsevne. Vi vurderer denne nedsatte erhvervsevne, der

skyldes hændelsen den 2.5.1999 til ca. 1/3 og har herefter vurderet erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 25 procent."

Ved skrivelse af 20/12 2004 til klageren udbetalte selskabet 170.000 kr., svarende til et erhvervsevnetab på 25 %.

I skrivelse af 28/1 2005 til selskabet meddelte klagerens advokat følgende:

"Vedrørende méngraden gøres det gældende, at denne er alt for lav. Det er således, at min klient lider af betydelige indskrænkninger i den daglige livsførelse jfr. tabellens punkt B.1.3.7, hvorfor graden bør ansættes til 25 %. Eksempelvis kan nævnes, at det har været nødvendigt at anskaffe en specialbil efter Politiets forlangende. Ligeledes gøres det gældende, at der ikke skal tages hensyn til forud bestående lændegener. I den forbindelse henviser jeg til, at min klient ikke forud for uheldet har haft betydende gener af denne art.

Vedrørende erhvervsevnetabet gøres det tilsvarende gældende, og der henvises i øvrigt til, at speciallæge i neurokirurgi J.H. samt læge P.C. fra S./F. Sygehus begge har vurderet, at min klient ikke kan vende tilbage til erhvervslivet under nogen form."

Selskabet meddelte i skrivelse af 28/2 2005 til klagerens advokat, at selskabet ønskede at fastholde Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 9/1 2004. Af skrivelsen fremgår videre:

"Samtidig skal vi til orientering oplyse, at forsikringen - tegnet gennem Egnsbank Nord - er en heltidsulykkesforsikring, der yder erstatning ved en varig invaliditet på 25 procent eller derover. Da dette er en speciel dækning dækker forsikringen enten et varigt mén eller et erhvervsevnetab. Vi har i dette tilfælde valgt at udbetale erstatning i henhold til Arbejdsskadestyrelsens afgørelse vedrørende erhvervsevnetabet, da det er den højst fastsatte procent."

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet, idet klageren mener, at vurderingen af hendes invaliditetsgrad og erhvervsevnetab er sat for lav.

I selskabets skrivelse af 22/6 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

6. 66.860

"**Vores konklusion**

Ulykkestilfældet er således anerkendt af os, og af Arbejdsskadestyrelse vurderet, lige som vi har betalt erstatning for tabet af erhvervsevnen i henhold til Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og i henhold til Ankenævnets tidligere kendelser på bankgruppeulykkesforsikringer om betaling af erhvervsevnetab kontra varigt mén.

Sagen er derfor efter vores opfattelse færdigbehandlet, og vi kan ikke ændre vores afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger."

Nævnet er forelagt de lægelige bilag, der er vedlagt sagen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Forsikringens omfang**

Forsikringen dækker, hvis et ulykkestilfælde medfører varig invaliditet på mindst 50 % i henhold til Sikringsstyrelsens méntabel."

Af forsikringsbeviset fremgår bl.a.:

"**Udbetalinger**

...

Forsikringssummen udbetales:

...

- Hvis forsikrede før det 60. år som følge af et ulykkestilfælde får et varigt mén på 50 % eller derover. Udgør méngraden mellem 25 og 50 %, udbetales en forholdsmæssig del af forsikringssummen."

Nævnet udtaler:

Nævnet lægger til grund, at selskabet på grund af uoverensstemmelse mellem dækningsomfanget for så vidt angår mén og erhvervsevnetab i forsikringsbetingelserne og forsikringsbeviset har valgt at udbetale erstatning i henhold til klagerens erhvervsevnetabsprocent.

Denne procent er tilsyneladende af Arbejdsskadestyrelsen fastsat til 75 %, men da erhvervsevnetabet, der skyldes ulykkestilfældet, efter styrelsens skøn kun udgør 1/3, er erhvervsevnetabet som følge af ulykkestilfældet fastsat til 25 %.

Selv om selskabet ifølge forsikringsbeviset udbetaler erstatning for méngrader mellem 25 og 50 %, har selskabet valgt at udbetale erstatning i henhold til klagerens erhvervsevnetabsprocent på 25.

Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering og finder derfor ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand